

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2817/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 223/2020 од 19.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 223/2020 од 19.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 1036/2019 од 19.11.2019. године обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.410,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до исплате.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 223/2020 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и преиначено је решење Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 1036/2019 од 19.11.2019. године тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 17.272,80 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, сходно члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није

дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана закона је прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија неозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да се, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана закона не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужене није дозвољена.

Чињеница да је решење о трошковима поступка преиначено одлуком другостепеног суда не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа- судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић